

10181
1983

XAS 1.4

550

1/25/57

"Mud" ?

Ko

A

Λογία Λεξικών -

- Πεδίο ο "Τέρας Ιωάννης"
είχε ο Μητρώον Τονο -
Μητρώον είν "Μαυλ" - 25/12.

- Νόμος - (ως τα λεγόμενα
της Κτηνοτροφίας Ανδρεί και
τα χάρτες & αόριστα - Λογία,
Μαυλ, Μαυλ, Αγγέλι - Λεξικών,
Υπολόγιστο -

- Ο χάρτης είχε τα λεγόμενα
της Κτηνοτροφίας και... 60 μιλίων -

- Ηταν είντιο γινόμενα Ανδρεί
Μητρώον των Φυλάκων Κουρτί -
και αναγκαστικά του "Κυβερνήτη
Γενική" - Αργότερα των
Ρουμίων Τελετών Τζαφά και
ήδη ος ο κεντρικός "Βγλαί-
ος" είντιο Ζαχάρη τα κεντρικά
"Μαυλ"

Το 1919 ίδρύεται περιοδικό
"Απολεξικά", επιμέλεια του "Νί-
κου Κωνσταντίνου" -

Το 1920 εκδίδεται περιοδικό του
παιδαγωγικού "Αντίστοιχο ή το
Παιδαγωγικό" - και του συλλογικού
περιοδικού "Φωτίζω Χάρη" -

- Τα τρία αυτά έργα είναι δημοφι-
λέτα στο "Θεσσαλικό και Ηπει-
ρωτικό Παιδαγωγικό". Μετά από αρκετά
επιχειρήματα τα περιοδικά αυτά
πύλωσε.

- Αρχίζει να μεγαλώνει ο αριθμός
των εργασιών "Επισημάνσεις
Συνεδριάσεων" και το παιδα-
γωγικό "Χαρίτες και Παι-
δαγωγία" (1926).

1927 μαζί με Μπαρλό, Σαχ, Μπουκουβάς, Νικολαΐδη, Νικ -

- 1928 ενόψει το "Εργαστήριο Φύσι υγείας" που με γεωδαιτικό το παρυσό "Ιβέν". Οι αγουαί το ρυθμίσαν τον βίβωσις νι ενέκτος τον Σερβία, κινά αζορική αλταρικής ολου Βενετία.

Από παλαιά στο "Κατά" γράφει τον Μπαρλόκου - 5/11/28 - Τον εζορίαν τον βία Τριγυρίων για αλλη -

- βίβωσις τον βία βίβωσις νι ενέκτος τον βίβωσις!

- 1930 αζορική στο Κίονο με τον Σαχ, Νικολαΐδη - βίβωσις εζορικής βίβωσις.

Ποίηση και Δραματική:

"As givout lofina, glivou zia o legilos"

- Legou to "koinino Melou"

- 1932 yimba elav
oumle -

- 1934 - Oi "kardines
tas Boudis"

(Συνδυασμοί λογοτεχνικών
και λαογραφικών στοιχείων)

1935 o A. Kourdis
kathisthese suggeges -

- 1936 - "Oi epistoloi
tis kourdis" - Proule -

- 1937 - Δραματικό "khoros"

(1939 gese odeso zov

oimoi gesevto kat' kourdis -

1938 gesevto kat' kourdis -

- Tejedura lo xema Jorge
Zuloaga "Zornitru (p)",
oro auzitza eta zornitru
autokopietak. eta orain
lo 700 zornitru elaxat la
Oxigeno (1937)

- Ouzo zornitru (p)
jes zornitru los luyitru -
Ritu xxi viditru zornitru,
vitea no jorru zornitru -
Ruzitru 2i Pital -

Από το "Ζεγγιό της Γενεύς"

«Κοίταξα πολύ τούτο τον αιώνια πρόσωπο
με πρόσωπο· πείτε μου, λοιπόν, μέσα στα
δάκρυά μου δεν διάβασε τα δάκρυά του;

Ποτέ μου δεν ξεχώρισα το κάνω απ' το
ονειρεύομαι.

Το τραγούδι μου άδραξε το γεγονός απ' τη
μουσούδα.

Κι αν κάποτε θυμούνται πολλούς που πέ-
σανε από αδικίες

Θα τους θυμούνται απόνα στίχο πούβαλα
με σεβασμό κάτω απ' το κομμένο τους κεφάλι.

Έχω το δικαίωμα να διστάσουν να μου προ-
σάψουν το μονοπάτι που πήρα ανάμεσα στα
βράχια και τ' αγριολούλουδα.

Και την επίφαση της επιστολής σ' αυτό που
υπήρξε κάποτε ένα αναποδογυρισμένο φλι-
τζάνι».

● ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στοιχεία πάρθηκαν για τον
Α. κι από τα σχετικά αφιερώματα των γαλλι-
κών εφημερίδων «Μοντ» και «Ουμανιτέ»
(Φύλλα 25.12.82).

Ο Λουί Αραγκόν είχε αγαπήσει όσο λίγοι την ποίηση του Γιάννη Ρίτσου. Πολύ πριν γνωριστούν, όταν ο Έλληνας ποιητής ήταν ακόμα εξόριστος στα ξερονήσια του Αιγαίου, ο Αραγκόν δημοσίευε ποιήματά του στο περιοδικό «Γαλλικά Γράμματα», που διηύθυνε, και ζητούσε την απελευθέρωσή του. Αργότερα, ο Αραγκόν θα αποκαλέσει τον Ρίτσο «μεγαλύτερο ζώντα ποιητή», πράγμα που θα επαναλάβει σε συνέντευξή του στο περιοδικό «Νουβέλ Λιττεραίρ» με την εξής επιγραμματική δήλωση: «Γιάννης Ρίτσος λέγεται ο μεγαλύτερος ποιητής του κόσμου».

Ο Γιάννης Ρίτσος έμαθε το πρωί της Παρασκευής, από τηλεφωνήματα Παρισινών φίλων, τον θάνατο του Αραγκόν. Συγκινημένος, δέχθηκε να κάνει, αποκλειστικά στα «ΝΕΑ», την ακόλουθη δήλωση :

«Μεγάλη θλίψη με κατέχει για το χαμό του με-

γάλου ποιητή, του μεγάλου φίλου μου Λουί Αραγκόν.

»Ωστόσο, το έργο που μας αφήνει είναι τόσο μεγάλο, ώστε, ταυτόχρονα, η έννοια του θανάτου του μου δίνει ακόμα πιο απτή την έννοια της αθανασίας του. Κάτι περισσότερο: το έργο του βεβαιώνει τη δυνατότητα ενός ποσοστού αθανασίας για τον καθένα μας: αθανασίας μέσα από την ποίηση κι από το αίσθημα της αδελφοσύνης όλου του κόσμου, ένα αίσθημα που εδραιώνεται και πραγματώνεται μέσα από τον αγώνα των λέξεων που είναι κι αυτές ανθρώπινες πράξεις.

»Εγώ, που ευτύχησα να τον γνωρίσω προσωπικά, αισθάνομαι — και θα αισθάνομαι πάντα γι' αυτόν — ένα βαθύτατο θαυμασμό και μιαν απέραντη ευγνωμοσύνη. Ίσως κανείς ως τώρα από τις προσωπικές μου γνωριμίες

δεν μου 'δωσε την αίσθη-
ση του τόσο αληθινού ποι-
ητή, που ποτέ δεν εφθό-
νησε κανένα συνάδελφό
του και που χαιρόταν για
κάθε πραγματικό ποίημα
και για κάθε πραγματικό
στίχο μιαν απέραντη ευ-
τυχία σαν νά 'ταν προσω-
πική του δημιουργία.

»Ο Αραγκόν δεν έπαυε
ποτέ να εγκωμιάζει κάθε
έργο που, κατά τη γνώ-
μη του, ήταν άξιο ή μεγά-
λο. Και νομίζω ότι πολ-
λοί, όχι μόνον από τους
Γάλλους αλλά κι από
τους ξένους ποιητές, θα
του οφείλουν ευγνωμοσύ-
νη γιατί, με το κύρος του
ονόματός του, τους πρό-
βαλε θαυμαστικά σ' ολό-
κληρο τον κόσμο. Μπορώ
ν' αναφέρω πρόχειρα τα
ονόματα του Ναζιμ Χικ-
μέτ, του Πάμπλο Νερού-
ντα, του Νικόλας Γκιλ-
λιέν, των Τσέχων Βιτσε-
σλάβ Νέζβαλ και Βλαντι-
μίρ Χόλαν και πολλών
άλλων».

« Έργα 45 βιβλία

για να γνωρίσω τον χαρακτήρα
του ποταμού και τον ποταμό
τον ανθρώπο, τις νέες σχέσεις
και τις κριτικές και για να
και ειδικά ιστορικές στο
μυθιστόρημα και μυθολο-
γίες όπως είναι ιστορία και
αρχαίες συνήθειες»

Ευρώπη.

Κομήτης από τους λαμπρότε-
ρους που διέσχισαν το γαλλικό
λογοτεχνικό ουρανό κατά τον
Γκαετάν Πικόν, ο Αραγκόν έγινε
κλασικός στην καθαρότητα και
τη σιγουριά της φράσης του, εκ-
κτυφλωτικός με τη χάρη και τη
γοητεία των γραπτών του, ενός
λεκτικού σύμπαντος όπου οι λέ-
ξεις χάνουν τη βαρύτητα τους
και την αντίσταση που έχουν
στην πέννα του μάγου συγγρα-
φέα.

«Απορρίπτω εγώ το γέλιο του θανάτου
απορρίπτω τους νόμους του...»

Εμείς πρέπει να ζούμε

Η γη είναι ένας δρόμος αγάπης

κι εμείς πρέπει ν' αγαπούμε,

όσο ποτέ άλλοτε ν' αγαπούμε...»

Βυρσο - 20/6/1981.

Ἄγγελε, σε φοβάμαι

Ανέκδοτο ποίημα του ΛΟΥΪ ΑΡ

1.1.81.

Σε φοβάμαι είσαι πολύ όμορφος
 Έχεις τη λευκή ομορφιά των ονείρων
 Κι όμως όλες οι σάρκες είναι
 Αλήθειες χρώματα και τραγούδια.
 Τα μαύρα σου μαλλιά είναι αυτό που είναι
 Κι η σάρκα σου χρυσάφι που σκουριάζει...
 Πού μπορεί να σ'αντάμωσα
 Να 'ταν στο δρόμο η στα όνειρα:

Δεν υπάρχει χρυσάφι παρά γι' αγάπη
 Όλα είναι πάντα σαν να δαγκώνεις
 Εσύ που μοιάζεις να 'σαι για παντοτεινά
 Η σάρκα το αίμα ο έρωτας και το χρυσάφι
 Σε φοβάμαι, παραείσαι καθάριος.
 Και τόσο μοιάζεις να πηδάς τους τοίχους
 Φοβάμαι ν' αγαπήσω ίσαμε το θάνατο
 Ψοδιά δεν έχω πια παρα μονάχα τύψεις...

... οι μέρες όπως κι όλες οι νύχτες
 ... στο τραγούδι που μ' ακολουθεί
 ... σχεδόν ό,τι μοιάζει στην ομορφιά σου.
 ... ημερών, άγγελε των νυχτών...
 ... λάχιστο για μένα, απόψε
 ... εκεί που πάω γίνεται μαύρο...

Λ. ΑΡΑΓΚΟΝ

(Σταματίου)

... ποίημα του Αραγκόν από τη συλλογή «Ἄγγ
 ... εικονογράφησε ο Αλέκος Φασιανός.

144 68
 B (E588)
 146 (E588)
 34, 131 (E588)
 5224, 462 (E588)
 916, 301 (EB24)

Για τον κοινον.

Τομης Σηοτ: "Κνεηο σιχοο
δω εβαο ζεαηματικη εγευθεραο για
οσοιοι δειμα να κνεα κοηη δουεια."

Εβαο Παοουλ:

... του ο αλ-
λος πατριάρχης ο Έζρα Πλά-
ουιτ. Καί συμπληρώνει: «'Αν
ένασ δέν μπορεί νά ρίξει κά-
ποια θεματική έπινόηση σέ έ-
λεύθερο στίχο, καλά θά έκανε
νά μείνει ίσως προσηλωμένος
στά «κανονικά» μέτρα, πού ά-
πό τήν ίδια τή φόρμα τους έ-
χουν κάποιες πιθανότητες νά εί-
ναι μουσικά καί κάποιες άκό-
μη πιθανότητες νά γίνουν μου-
σικά, χάοις στήν άποτυχία του
ποιητή νά συνταιριάσει τή φόρ-
μα. Στόν έλεύθερο στίχο οι
μουσικές πιθανότητες περιορί-
ζονται στήν εύαισθησία καί
στήν έπινόηση.

Για τον Μυκημέ ηος ο
σιχοο αζολεγει μια μαριδα.

α
από μια συζήτηση τους στα
1891: «Εγώ έφτασα να κα-
ταργήσω τη στίξη· ο στίχος εί-
ναι ένα όλον, μια καινούργια
λέξη που δέν έχει ξανακουστεί,
(καί) όποιος χρησιμοποιεί στί-
ξη έχει ανάγκη από δεκανίκια,
ή φράση του δέν πάει από μό-
νη της». Ξεκινώντας από μια
συγγενή αντίληψη ο ίδιος ο Βα-
λερι είχε όρίσει την ποίηση ως
«παρατεινόμενο δισταγμό ανά-
μεσα στον ήχο καί την έννοια».

Σετ Πισουλ :

άμεσα μάς ενδιαφέρει, ο Πι-
σουλ γράφει στην αρχή του άρ-
θρου του: «Η πεποίθηση για
την όρθότητα ή μη του έλεύθε-
ρου στίχου δέν αποτελεί έγγύ-
ηση για τον ποιητή. Αμφιβάλλ-
ω αν αξίζει τον κόπο ή προ-
σπάθεια να ταξινομηθούν τα
διάφορα είδη του έλεύθερου στί-
χου, ώστόσο παρατηρείται μια
άναρχία που ίσως έχει ξεπε-
ράσει κάθε όριο· καί η μονο-
τονία από την κακή χρήση του
προκαλεί τόσο πλήξη όσο καί
όποιαδήποτε τυπική πεζολογία
του 18ου καί 19ου αιώνα».

Алексей Тарасов

Карл Маркс -

В писмо до Вайденмайер:

№ от 11 март 1852 г.
Фрайлихт: (1852)

"Той е индийски
революционер и изключително
голям човек, похвала
която мога да изкажа
за малцина. При все
това един поет-карикатурист
и да е като човек -
се нуждае от одобрение
и възхищение".

"Прометей е най
големият светец и мъченик
в философията и поезията".

Всички годни предпрозити

зрели орисни Бухин

- Древногръцкото изкуство
израствва върху митоложия
В бразка с това фигурира
Законът за неравномерното
развитие на изкуството
Кротицира отнак които
определят.

- В Пруши се запознава
(1843г.) Хайнрих Хайне

- Законът оформя "Песен
на елзаските Тюрки"
една от ней силите

Моркче цети високо X.
и не прави изводи от
сагсийте погето мурет му
изкусна невеста збират

- Стилът това е зовенят

- Зовенят Тюрки по
Законите не предсказват

В писмо до Вихелм Блес
от 10/11/1877 М. писа за
себе си и за Фр. Бингелс.
« Ние двамата нег пари не
даваме за популярност...
от отбръщане на всякаква
култ на личността аз по
времето на съюза с Бингелс
на ИИТ. Никога не съм
допускал да даде
разгласяване многобройните
изяви на признателност
заслужил съм, с които
ми досаждаха от разни
страна - дори никога не
ми отговорих освен
понякога с ~~не~~малко упрек.
Първото мое и на Бингелс
влизане в тайното кам.
дружество аз не само при
условие се от устава ~~не~~
даде премахнато видно

наето съдействува за
субверзивното преклощение
пред авторите!

а Идеи никога не могат
да изведат отвъд
стърпя световен порядък,
а всички само отвъд
идеите на стърпя световен
порядък. Идеи изобщо
никога не могат да
осъществят. За осъщ. не
идеите са необходими
хора които да употребят
критически сила."

"Орджинето на критиката
не може, раздвръ се,
да замести критиката на
орджинето. Аб. сила
трябва да бъде съборена
с истерична сила. Но
и турците са истерични
и все овладее мисъл."

9/6/1893 - Финелс изпрати
писмо до Валтерското сдружение
"Социалдемократ" в което
имаше се запознал да
изучава Валтерски език
за да може непосредствено
да следва "непосредството
на Социал. или изток и
този изток." Наред с това
Валтерските марксиста
сред опези "наши
използват фортностите"
не трябва да се свързва
носа до днешните се
терно и Елечко Марк
развалято знание на
съвремен. и пролетариат;

Финелс — зодия $\frac{1820}{1895}$

- 17 Март 1883 -

" Just as Darwin discovered the law of developm. of organic nature so Marx discovered the law of develop. of human history. the simple fact hitherto concealed by an overgrowth of ideology, that mankind ~~is~~ must first of all eat, drink, have shelter and clothing, before it can pursue politics, science, art, religion etc.

... Marx also discovered the special law of motion governing the capitalist mode of production .. The discovery of surplus value..

Science was for Marx a historically dynamic, revolnt. force.

Marx:

"And now as to myself no credit is due to me for discovering the existence of classes in modern society, or the struggle between them long before me bourgeois historians had described the historical development of this class struggle and bourgeois economists the economic anatomy of the classes. What I did that was new was to prove (1) that the existence of classes is only bound up with particular historical phases in the development of production. (2) That the class struggle necessarily leads to the dictatorship

of the proletariat (B) that
this dictatorship ~~is~~ itself
only constitutes the
transition to the abolition
of all classes and to a
classless society".

"Socialism is the
embodiment of a
society whose inter-
national role will be
peace, because its
national roles will be
everywhere the same - peace"

Εξοργισμα ΗΑΑ

1980 - 144 δ/6.

1983 - 285 δ/6.

1985 - 400 δ/6.

Τέντις Αντίματος.

- Το σπαστικό μετέδρασε
lis κρεατοίσας και κρεατοκίτωνες,
lis κρεατοίσας επιδοσινική
γεννημένης -
- Το σπαστικό μετέδρασε ανέγυς
λεϊσος εβίσιους κρεατοκίτωνες -
- Ο ανδρωπας και οδραϊσ
βίσιους και κρεατοκίτωνες
βελίσιους, κρεατοκίτωνες και
κρεατοκίτωνες κρεατοκίτωνες
και κρεατοκίτωνες -
- Βεστικό δέμα και Ρεβίσιους
- ανδρωπας και οδραϊσ -

Λυγί Αρσενί -

... μεα περσο с κωετο σκε
γορδ: ηυγυη се да не викаше
κωετο με δοки.

« Βαρβακ в смяста ηοιδοκωε,
ηε ρωηεα, ηε σγυαηηετο »

« Οδω ηηα φορσ η αηηδεια
επερσε σην γυχη εως ανδρωζω
ο δεοτ δω ηηορουν ηηη ηη κη-
νωη ηηζωη εηηηηα οαυλο ηω ανδρω-
ζω » — « ηηηηεσ »

ΥΠΑΡΞΙΣΜΟΣ - ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ

Κέντρο του υπαρκτισμού να λάβει
το ανθρώπινο ζώο το οποίο είναι
σύνθετο με την ιδέα μιας ελεύθερης
εξουδετέρωσης το κέντρο του υπαρκτι-
σμού είναι να τον εξαγάγει από την
αβυσσό και από την κατάσταση της
αυτοκαταστροφής κατ'εξοχήν -

α Ρωσική είναι ο πρώτος
народ в историята успял да
бодне такава физическа
на условията си, да ги преврати
във убедителни, "реалисти-
сти", че да могат да се
засели в тях. Ние не зове-
хме с повече "католицистични"
Д. Дик. Бурстин -

«Мурмелистиката» като из-
куство е погн действителен
герен по простата причина
че много от артисти в
изявения словесност са писали
някога повестователни журнел,
а когато са писали то е било
по скоро нагетична всекидневна
или автобиографична творба.
Исках да напиша журналист.
роман, нещо лесночето, което
да пригетмава преждо подобността
на факта, непосредствеността
на филма, дълбокичката и
свободата на прозата и изявует
на поезията». - Томас Карофе.

Критици - изследователи
и рецензенти, есеисти, публиц
исти; все "хора с умове от
втора дивия" но полезни
с това се спомогат за
обогатяване на идеите - Т. Глинт.

«Κανένα νόμιμο παιδί
για τους ανθρώπους / Δεν
βγήκε, σου τα χενικά»
Κορίτσο - «Αυτίου»

«Φωνή Κορίτσο ερί
των υδάτων, υίος το
ερί»

«Κατά είναι τα δάχτυλα /
«310 δάχ» «210 ανδρω-
το, λίτσα...» λογότυπος

«Έρεος ανιμάε μάχαν...»
λογότυπος

Τελεωδία "μικροί
κεύθεις ερωδιός" -
Αρ. Ιωάννης

"Τελεωδία είνεραση
αυτίερα ελνν ισλαερα
αυτίερα αροερα να
ελο τελεωδία αόυαλο λνν
υοροίερα λνν" - Γουέις

"Οι Έλληνες δε μεί-
νονε για πάντα οι δάσκα-
λοι εφελικα αδις της
αλληλεγγύης αγάπης,
και ναίνε το καθε τι
να γίνετ' αν να νταν
φυρό στο κατόπι φως
της φίσως τα, όσο βα-
δύ νταν ετα, αδις
το φως" - Αλφ.

Διδρο -

"Силы това етовет"

Пушкин -

"... иже союза
Волшебных звуков, звуков,
и дум..."

A. Βογνεγένκι -

— ① πηλινός χρειάσει όχι
μόνο σαν επίσημη αλλά και
σαν κατανόηση, συγγένεια
υψών, εμπνευσση,

— Τους κοινούς τους γεννά
η κλίση. Η δεχί
μινος μεζίνος ιδέας -

Касабата } сунтари :

" Один цветок лучше,
чем сто, передает великолеп-
ные цветы".

" Занятый обряд для
Японца - это религия. Это
обожествление искусства
чуждо".

Видеть многое в малом,
вселенную в кружике...

Молчаливый вид общества,
самый полнейший! —

Πάβλο Νερούλα

Ο ποιητής.

«Η ποίηση είναι πράξη ειρήνης. Ο ποιητής γεννιέται από την ειρήνη, όπως το ψωμί από το αλεύρι. Οι εμπρηστές, οι πολεμοχαρεί, οι λύκοι γυρεύουν τον ποιητή για να τον κάψουν, να τον σκοτώσουν, να τον δαγκώσουν. Ένας ξιφομάχος άφησε θανάσιμα πληγωμένο τον Πούσκιν, μεσ' στα δέντρα ενός σκοτεινού δάσους. Αλογα από μπαρούτι κάλπασαν φρενιασμένα πάνω στο ξέπνοο κορμί του Πετόφι. Παλεύοντας ενάντια στον πόλεμο πέθανε ο Μπαίρον στην Ελλάδα. Οι Ισπανοί φασίστες άρχισαν τον πόλεμο στην Ισπανία με τη δολοφονία του καλύτερου ποιητή της». Και θα πρόσθετα: έτσι θα είχε πάει χαμένος

Φειδύειχ Νιόβενιαλ.

“ Το λεγινό-κωμικό η
αίο βγινι' εφολεχυνι
ρεοβεφρον ειν εραχι μος”

Πάβο Νερόντα.

“ Η κοινον είχε κίνδα
του αγρόντα το νερό η
του φελίος το κένουον
αυτ κινε μεγαλόντα”

“ Η κοινον είχε κείνη
επένος. Ο κοινός γενιέ-
τα αίο του επένος ατος
το γωρι αίο το αγρόντα”

Ραμπιρ αναδ Ταρνερ :

" Το δουλειά σου είναι
la επιβολή της la βία να
επιδρά τον κόσμο αλλά
το αίτημα σου νόμο να
κάνει, για ομαρσία και
χαρά, για ησυχία και
αγάπη".

" Για τον άνθρωπο να
βρει για μια ιδέα, για την
καταβολή του, για το καλό
ως ανθρωπότητα, η ζωή
έχει ένα καλό νόημα.
και είναι την ευτυχία
ο καλός έχει λιγότερο ενδια-
φέρον για τον εαυτό. Ακόμα πιο δι-
πλά ο ίδιος μπορεί να καλο-
επιστεί για να δώσει μια αφοσίωση

Лорка:

« Поезията - това са
души казани наврне ».

0 Λ. ΛΕΓΕΙΣΕΣ ΕΙΣΕ ΕΙΝΙ
αρετα « Звездите са
моя » —

0 ΓΙΕΛΩΣΕΝΚΟ - ΒΟΥΒΕΣΕΝΚΟ -
ΡΟΥΒΕΣΕΝΚΟ — ΕΙΣΩΣ -

Thomas Eliot:

« Поезията не е отрише-
ване не емоции а подтискане
не емоции, не е израз на
личността а бързство от
личността... »

Карл Маркс:

« Последната фаза на една световноисторическа форма е нейната комедия. Боговете на Гьорке, които все още бяха бедняци - в трагична форма - смъртно ранени в «Прикованата Прометей» от Есхил, търдяше още бедняци - в комична форма - да умрат в «Беседите» на Лукриан. Защо... За да може говедството весело да се разделя с ~~с~~ветото минало ».

Μωρίς Μίρκος -

« Ο Σημιαρχός - νομικός
επιλέγει ένα έργο και αφήνει
όχι τις λεπτομέρειες της ανέγερ-
σής του, αλλά να καταλάβει
πώς και να φέρει μια γρήγορη
κωνομική για τις λεπτομέρειες
τα σχέδια... Αρχίζει όσες
και όσες όσες η οικονομική
τα δίνουν και η Ελλάδα
της ανεργίας τα είναι
τα επιπτώσεις... Η λαή τα
είναι αναγκαία... Η τράπεζα
για τα αποτελέσματα των ανήκει
να ελαττωθεί, χάρη στα ευρύ-
στερα δόματα, γόργα προα-
νό, τα οποία τα βρεχ-
τα και είναι **Λογός**...

Виктор тозо -

"Товешкият дух има три
клетки които отварят всичко:
цифрата, буквата, нотата. Да
знаеш, да мислиш, легаеш.
Всичко е тук".

Η αξιοποίηση της λειτουργίας
της διανοητικής κείρας τα
ενεργεία με μίαν αυστηρή
αντοχή και οδηγεί τεινώς
σε ουδέλινες διαλογώσες εκιδε-
υλικές ανακλάσας σε κλίμα
δοκιμα, σε ισόρμους ερμη-
νείες, σε δοκιμαστικά ή επί-
κα έργα."

" Ο δημιουργός - κριτικός
αποδίδεται του ανήκει να
οργανώσει με μια διανοητική αει-
δοχική ηω να τα εκτελέσει
να ελαστική να να πωθούν
του ελαστικού με ενεργητική
επί/α και χειρίζεται. Δημιουργεί
επί/α και του δική του χρήση
με ενεργητική"

Ινδοί γένοι:

... Ζούμε στην Ελλάδα του
"Καρούζου" δηλαδή στην
310 χρόνια του νόμου
των εταχών, για εταχί
μεγάλους και λαοκρατών
εταχών.

Μα. Μπρέχλ:

"Καλλιέχεια είναι εκείνος
που μέσα του συλλογισμών
λαλόχων το πιο μεγάλο
είδος με την πιο μεγάλη
ανεπιτηδεύτη δούρα".

поезията. Това, което поетът твори, трябва да се възприема така, както е сътворено. Неговият свят е такъв, какъвто той си го е създал. Роденото от поетичен дих, трябва да бъде възприемано и от поетична душевност. Студеното анализиране руши поезията, не възпроизвежда никаква действителност. Остават само отломки, които не допринасят за нищо, а само ни безпокоят.

ИОХАН ВОЛФГАНГ ФОН ГЬОТЕ

● **ПОЕЗИЯТА** е безпогрешен предвестник, спътник и последовател на всеки велик народ, който се събужда, за да извърши благодетелни промени във възжеланията или в обществения строй. В такива моменти се развива нашата сила да възприемаме и създаваме възвишени и страстни творби за човека и неговата природа.

ПЪРСИ БИШ ШЕЛИ

● ... **КОНКРЕТНИЯТ** поетически субект, поетът, трябва да се изтъкне като център и истинско съдържание на лирическата поезия, без обаче да стига до действително действие и действие да се заплита в движението на драматически конфликти.

ГЕОРГ ВИЛХЕЛМ ХЕГЕЛ

● **ТЪЯ КАТО** поезията не е нищо друго освен мислене в образи, то поезията на народа е негово съзнание.

ВИСАРИОН БЕЛИНСКИ

ва по-остра и блестяща. Това е желязо, поезията в стомаха.

ВИКТОР ЮГО

● ... **НАШАТА** поезия не бива по никакъв начин да пренебрегва науката или съвременното, а да се вдъхновява от науката и съвременното. Тя трябва да отправя повече взор към бъдещето, отколкото към миналото.

УОЛТ УИТМАН

● **ЛИРИЧНАТА** печал е също вътрешно преживяване на гнев.

АНАТОЛИЙ ЛУНАЧАРСКИ

● **ДНЕС** вече „науката за стиха“ е сложна и многообразна система. Но еволюцията на поезията се състои в непрекъснатото търсене на нови форми, нови средства за изобретателност, по-еволюционни по-дълбоко и по-адекватно да се изрази чувството или мисълта...

ВАЛЕРИЙ БРЮСОВ

● **ДА ПИШЕШ** стихове безрезилтатно, да се упражняваш в стихотворна техника — това е все едно да се учиш да плуваш на сухо.

САМУИЛ МАРШАК

● **В ЖИВОТА** на народа поезията е елемент, който го възбужда, подмладява, окръпя и разгаря поривите му.

ИОХАНЕС БЕХЕР

в дребни злоби, напоени с тлен,
пускаме на времето юздите
и дълбаем собствения ден.

А край нас със компютърна ясност
някой тайно тайните реди,
пвите неродено нейде расне,
някой скубе дяволски бради.

Сблъскват се сърца и интереси,
влакове, космически тела,
някой жали сухите овеси,
друг — от изстрел клюмнали чела.

И във този вихър от задачи,
в този поход, с порив зареден,
нямаш време даже да заплачеш
над другар от разрив поразен.

или сте, спорили сте, шумели,
ели-недопели... Изведиъж
роумяваш, че сте извървели
ещо, дето не измива дъжд

порой не може да отмъкне
чужди, неизвестни дълбини.
Амо оня поглед е помръкнал,
вървял е своите земни дни.

лкова. И с електронна ясност
се спираш, за да разбереш,
пената чаша няма място,

във нозете.

Вилнее суша. Диша се едва.
Разкаян гледаш бурен и трева.
Ти — полубог,
ти — свръхчовек,
стопанинът на дваисетия век.

Къде,
къде е Живата вода?

АЛЕКСАНДЪР ГЕРОВ

Портрет

Тя поглежда нежно от портрета
с дълга, дълга плетена коса.
Детските очи се смеят, светят
като лъч във капчица роса.

Старци омърлушени, годините
отминават своя дълъг път.
Небесата пак са чисти, сини.
Пак врабци из клоните цвърчат.

Тя поглежда болно в огледалото:
бели къдри, сбръчкани уста,
От портрета грее младост бяла,
а пред нея стене старостта

Τίτλος Ημερολογίου: "Μαχαβαράι"

Η κείνηνα τα χρόνια: η καλλι-
μηση των εργασιών, η διάσπαση
των εργασιών σε μικρές
μαζίδες. Τα κοινωνικά φαινόμενα
μετασχηματίζονται ασταθώς
Τίτλος, γάρη μια ελαφί φημί-
τη φημί. Η διαβίωση
πείνη είναι η μόνη φημί
καί των οσών η καλλιμηση
κίβητα φημί με φημί-
να... Η ανάγκη αότις των
επιπέδων ζού εξιμηση οη-
μερα.

Μωρίς Μπικρές -

Λένιν -

Η παλαιά μέθοδος
των σκέψεων φαίνεται καλή!

Μόλοτ.

"Μεταφορικά και κακό
είναι τα φαινόμενα ασυμβατότητα".

